

de l'ar. de sempre (1001 *Nits* etc.) i també hispano-àrab («navis» *RMa* 488.2f., *mérqueb* «nao para mercaduría» *PAlc* 320a33).

L'AUMESSILDA, prop de Benifallet, bon tros més amunt de Xerta. *Plana de l'~*, gran eixamplament que fa l'Ebre; a damunt: Muntanyeta de l'~; anotat dels barquers pel meu pare i jo mateix, en el viatge Ebre avall, que hi férem el 1923 (i paratge descrit més tard per ell en *Silèn*, cap. *Sermó de l'Ebre*). Crec que són allí mateix les grans balnes amb restes prehistòriques, vora l'Ebre i prop de Benifallet, descrites per Serradell (*Sota Terra* del Club Muntanyenc Tssa. 1-14, si bé amb err. *L'Aumadiella*, després copiada per Iglésias-Sant., guia, vol. II, pp. 21 i 57). La terminació suggereix un NP de la família germ., ERME-SINDA? Més aviat serà el NP AMAL-SIND ben conegut (Först. 95), puix que ens consta com a usual a Cat., en el S. x: *Amalsindo*, a. 987 (Mas, N. H. *Bi. Bna.* IV, 115); amb dissimilació de les nasals *m-n* > *m-l* i intrusió de l'article *al-* (facilitada per la influència de l'arabisme *Almassil* (que hem estudiat en article a part).

Si són realment balnes podríem conjecturar que vinguin de *Bauma* + un mot X, recordant casos d'eliminació de la *b-* inicial, com *bescambrilla* > *escambri-lla*, *bescanviar*/(*d*)*escanviar*. Dubtós el segon component: SILICE (d'on *Xilxes*) amb una dissimilació com la *Saldes* < SALICES? *IPSA ILICE* '(balma) de l'alzina'? Tot plegat semblaria massa rebuscat, amb diversos canvis fonètics insòlits, si no hi invités la naturalesa del lloc.

En fi es podria pensar en un compost aràbic format amb **al(a)m* 'edifici', tal com *Aumallutx* (vol. I, 15) o **Almislam* (< *el Bislam*, art. infra). Però llavors no es veu res en àrab que servís bé per formar *-silda* (arrels *sld* o *zld* ni existeixen). ¿Potser de *sll* amb diferenciació? Per ex. **alm as-silal* 'la casa de les nanses dels pescadors': *silal* és el pl. (*PAlc*, *RMa*) de *salla* «corbeille, panier» (Dozy, *Suppl.* I, 670a), especialment «nassa para pescar, garlito para peces» (*PAlc* 261a2, 361b18, *RMa* 293.7.f.). Totes tres etimologies tenen punts bons i punts inconvinents, que priven de triar. Resti, doncs, pendent de trobar més i millors comprovants.

L'Aumór, V. *El Mor* *L'Auqueria* prop de Tous d'Anoia, V. *Alqueria*

AURATI, Serra d'~, a la baixa vall de Cardós (cap al límit entre Estaron, Ribera i Tirvia: XXI, 165, i E. T. C. I, 123, 150, 223. Sens dubte bascoide. És versemblant *ur+ate* 'portell de l'aigua', essent damunt d'un rieral; o si ens volíem atener al nom basc conegut *Urarte*, on Mitxelena veu *arte* 'alzina', entenent 'alzina de l'aigua' (*Apell.*, § 582), no desdiríem per l'eliminació de la *-r-*, dissimilada tot i ser la segona, perquè la influència del mot general *ur* dificultava l'eliminació de l'altra. Cert que també podríem pensar en un compost amb *-arte*, llavors en el sentit 'entre o entremig d'aigua o d'aigües'.

Auradella, V. *auleda* s. v. *Aul-* (II)

AURÈDOL

Muntanya a la dr. del Segre, entre les valls de Cabó i la de Sallent (te. de Montanissell). Sembla tractar-se de la muntanya de Santa Fe o part d'aquesta.

«Alaudium in valle Capudensi --- afr. I: flumen Siger; II: monte de Ozeredol et vadit usque in Fenestras; III: in Bove-Mortuo; IV: Kakkella et descendit usque in Siger» a. 1071 (*BABL* VIII, 522); «alaudem --- infra fines Nargoni; afr. or.: fl. Siger; mer.: in monte de Albencio; circi: in monte *Azeredo*; occ.: monte Kubers» a. 1073 (*BABL* VIII, 522); Monte *Auceretoli* 1075, afr. S. del Vilar de Cabó i del Pont d'Espia (*BABL* VI, 386, i VIII, 524); *Azedol* any 1081 (*BABL* VIII, 530); in *Azeredo* 1091 (*BABL* VIII, 536). En el Cart. de Tavèrnoles, en versions d'un doc. de 1099 on s'esmenta Nargó, veig *montanea Azeredol* en una (109.25) i *monte Arcedal* en l'altra (113.20), afrontant per l'O. i N. amb la Ribera.

ETIM. ACERETÜLUM 'bosquet d'aurons' (llatí ACĒRES). L'evolució fon. *Azredol* > *Aurèdol* és normal; en part, els notaris barrejaven *Azr-* amb la forma cat. *aur-* (a. 1075) amb la *o-* de la pron. vg. *oró* = *auró* (a. 1071).

Es tracta d'un diminutiu del col·lectiu del mateix arbre: ACERĒTUM. D'aquest ve un NL antic situat dins Osona, en el Collsacabra, segons les dades que ens comunica el nostre savi amic Dr. Ant. Pladevall, de docs. de St. Benet de Bages: vendes de terrenys «in comitatu Ausona, in terminio de Cabraria, in loco dicto *Azeredo*» a. 945; «in Ausona, te. Kabraria, in villa *Azereto*» a. 932; «in com. Aus., te. Kabraria, in l. d. *Azeredo*» 953; «in c. A., te. castro Capr., in villa *Azeredo*» 956 (de la colle. de la B. Univ. Bna., núm. 24, 25, 22, 26); en el núm. 30, a. 954: «--- in vila *Alzeredo*», amb *l* ultracorrecia i radical contaminat pel cat. *auró*.

Del nom de l'arbre: *Roca d'Auró*, un dels cims més alts dels Rasos de Peguera que C. A. Torras (*Pir. Cat.*, *Berg.*, p. 66) escriu en la forma vulgar *Uró*; però el Sr. Albert Vilà i Rota (que viu a Avià) m'informa (1960) que ells en diuen *el Roc d'Auró*. D'un altre derivat de ACER 'auró', amb sufix *-ARIA*, podria venir el nom del Bosc d'*auréira*, en terme d'Esterri de Cardós (*BDC* XXIII, 322), que es travessa, anant de Sarredo a Tudela, entre Mallanera i Llosaus: car essent el nom d'un bosc, no és fàcil que sigui variant del cat. *vorera* (OR-ARIA).

AURESSI

Pron. *aurési*, pda. i collada, en el te. de Llorve, pel camí de Dorve (xx, 189). Nom que es repeteix a l'altra banda de la Noguera Pallaresa, en un lloc pertanyent encara a la vall d'Àneu (però en els baixos, uns 10 k. més al S.), designant una pda. i pleta en te. d'Arestui, ja prop del de Baiasca i del d'Escart (xx, 192). Aquest el retrobo ja com «un corral y terra en *Auresis*» en un Cprb. de Rialb, de 1602 (f° 87v°); i en tinc una altra nota amb la grafia *Oresi*, junt amb *Ansui* (prop de Baiasca). Nom evidentment bascoide com ja suggereixo en E. T. C. I, 128, 149, 150. Sembla un